

Sygn. akt I C 191/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Magdalena Tkaczyk

Protokolant: Justyna Gajda

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **K. P.**

przeciwko (...) **w H.**

o zapłatę

- zasądza od (...) w H. na rzecz K. P. kwotę 9.193,47 (dziewięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt trzy 47/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 06 listopada 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.696,12 (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt sześć 12/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od (...) w H. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 1.848,30 (jeden tysiąc osiemset czterdzieści osiem 30/100) złotych tytułem zwrotu kwoty wydatkowanych na wynagrodzenie dla biegłego oraz tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej;
- zasądza od K. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 326,92 (trzysta dwadzieścia sześć 92/100) złotych tytułem zwrotu kwoty wydatkowanych na wynagrodzenie dla biegłego oraz tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 191/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2014 roku K. P. wniosła o zasądzenie od (...) z siedzibą w H. kwoty 10.745,71 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych tytułem odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 18 listopada 2011 roku, mającego miejsce w Niemczech, którego sprawca – Y. T. objęty był w chwili zdarzenia obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. W wyniku wypadku zniszczeniu uległ pojazd powódki oraz przewożony nim towar, zakupiony w Wielkiej Brytanii. W uzasadnieniu powództwa wskazano, że ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powódki kwotę 6.405,01 euro, tj. 27.441 złotych w związku ze zniszczeniem samochodu powódki, nie uwzględnił jednak jej roszczeń w zakresie zwrotu wartości towaru przewożonego przez powódkę w momencie wypadku jak i poniesionych przez nią kosztów holowania uszkodzonego pojazdu i sprzątania autostrady. Kwota dochodzona pozwem została ustalona na podstawie kursu walut z dnia sporządzenia pozwu, tj. 19 grudnia 2014 roku.

(pozew – k. 2 – 5)

W odpowiedzi na pozew ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W zakresie żądania przez powódkę zwrotu wartości zniszczonych ubrań, podniósł on, że strona powodowa nie wykazała co faktycznie było przedmiotem przewozu, a także nie sporządziła inwentaryzacji ubrań które uległy uszkodzeniu. Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia, że wszystkie zakupione przez powódkę w Wielkiej Brytanii ubrania zostały zniszczone. Nadto, zdaniem pozwanego, z załączonej do pozwu faktury za zakup ubrań nie wynika jakie rzeczy zostały zakupione za wskazaną w niej kwotę. Strona pozwana zakwestionowała także wysokość faktury VAT za posprzątanie autostrady po wypadku oraz holowanie uszkodzonego pojazdu, wskazując że są to koszty zawyżone w stosunku do stawek rynkowych. Jednocześnie treść faktury VAT nie przesądza o tym, że usługa sprzątania i holowania została faktycznie wykonana.

(odpowiedź na pozew – k. 139 – 142)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2011 roku w Niemczech doszło do wypadku, w którym uszkodzeniu uległ samochód prowadzony przez K. P. – R. (...) o nr rej. (...). Sprawcą wypadku był Y. T., który w dniu zdarzenia objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...). Samochód sprawcy uderzył w tył stojącego na poboczu autostrady samochodu powódki.

(bezsporne, zeznania powódki – k. 245 – 245 v. w zw. z k. 148 – 149 wyjaśnień informacyjnych)

Na miejsce wypadku przyjechała policja, która stwierdziła, iż w związku z tworzącym się na drodze korkiem, istnieje potrzeba odholowania pojazdu powódki na parking, gdzie samochód został przewieziony autolawetą wezwaną przez niemieckie służby. Powódka nie zna języka niemieckiego, nie miała wpływu na decyzję o przewiezieniu jej pojazdu na parking, jak i na wybór firmy sprzątającej autostradę.

(zeznania powódki – k. 245 – 245 v. w zw. z k. 148 – 149 wyjaśnień informacyjnych, kserokopia rachunku za sprzątanie autostrady – k. 51 – 52)

Powódka poniosła koszty sprzątania autostrady po wypadku, w tym utylizacji płynów, które wydostały się z rozbitych samochodów oraz holowania uszkodzonego pojazdu w wysokości 778,75 euro. Opłacenie faktury było niezbędne dla odzyskania rozbitego pojazdu z parkingu, na który przewieziono go po wypadku.

(kserokopia rachunku za sprzątanie autostrady – k. 51 – 52, zeznania powódki – k. 245 – 245 v. w zw. z k. 148 – 149 wyjaśnień informacyjnych)

W momencie wypadku powódka przewoziła zakupioną wcześniej w Wielkiej Brytanii, skąd wracała do Polski, odzież z przeznaczeniem na handel, za kwotę 1.365 funtów.

W związku z wypadkiem duża część odzieży była rozrzucona po autostradzie. Posprzątana przez niemieckie służby, nie została oddana powódce. W chwili wypadku padał deszcz ze śniegiem, z tego powodu oraz z uwagi na ogólne zniszczenia odzieży powstałe w trakcie wypadku, ta część, którą udało się przewieźć do Polski, nie nadawała się do użytku. Była brudna, w tym płynami samochodowymi, podarta. Powódka oddała resztki zniszczonej odzieży do recyklingu.

(kserokopia rachunku za odzież – k. 49 wraz z tłumaczeniem – k. 135, zeznania powódki – k. 245 – 245 v. w zw. z k. 148 – 149 wyjaśnień informacyjnych, karta przekazania odpadku wraz z fakturą – k. 237 - 238)

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, w zakresie szkody powstałej na samochodzie powódki, pozwany ubezpieczyciel stwierdził szkodę całkowitą. Koszt naprawy, szacowany

na 110.829,81 złotych przewyższał istotnie wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym, która została ustalona na kwotę 41.400 złotych. Tym samym po odjęciu wartości pozostałości (4.437 złotych) oraz podatku VAT (9.522 złotych), ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powódki kwotę 6.405,01 euro.

(bezsporne, nadto kserokopia wyceny pojazdu – k. 6 – 7, k. 13 – 14, kalkulacja naprawy nr (...) – k. 15 – 25, wycena wartości pojazdu w stanie uszkodzonym – k. 26 – 27, decyzja o wypłacie odszkodowania wraz z potwierdzeniem przelewu – k. 45 – 46)

Pismem z dnia 18 listopada 2014 roku, przesłanym pozwanemu przez pełnomocnika powódki za pośrednictwem wiadomości e-mail, wezwał on ubezpieczyciela do wypłaty na jej rzecz wartości utraconego towaru, przewożonego pojazdem powódki w momencie wypadku oraz kosztów holowania uszkodzonego pojazdu i sprzątnięcia autostrady. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

(wezwanie do zapłaty – k. 47, wydruk wiadomości e – mail – k. 48)

Powódka prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...), w ramach której zajmuje się sprzedażą hurtową wyrobów tekstylnych.

(bezsporne, nadto wydruk z (...) k. 8 – 10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, które uznał za wiarygodne. Sąd ustalając okoliczność zniszczenia odzieży przewożonej przez powódkę zniszczonym w wypadku samochodem oraz jej wartość, a także opłacenia przez nią kosztów sprzątnięcia autostrady i kosztów holowania, oparł się na przedłożony do akt dokumentach,

w tym rachunkach za odzież i usługi holowania oraz sprzątnięcia jak i na zeznaniach samej powódki. Zeznania te, w świetle załączonych do pozwu dokumentów oraz zasad doświadczenia życiowego były wiarygodne. Sąd wziął przy tym pod uwagę także okoliczność, iż powódka prowadzi działalność w zakresie hurtowego handlu odzieżą, co uwiarygadnia przedstawioną przez wersję wydarzeń. W ocenie Sądu przedstawienie przez powódkę faktury zakupu odzieży w ilości hurtowej w Wielkiej Brytanii było wystarczające dla przyjęcia, iż odzież ta była przewożona w drodze powrotnej do Polski, tym bardziej,

iż powódka przedstawiła następnie rachunek za utylizację zniszczonych w trakcie wypadku ubrań. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego jak i okoliczność, że samochód powódki został całkowicie zniszczony (sam ubezpieczyciel stwierdził szkodę całkowitą), uznać należało, że stan ubrań przewożonych tym pojazdem, nie pozwalał na ich wykorzystanie, tym samym stwierdzić należało, że całość ubrań, zakupionych za kwotę wskazaną w przedstawionej przez powódkę fakturze, uległa zniszczeniu.

W zakresie poniesionych przez powódkę kosztów holowania i sprzątnięcia autostrady Sąd uznał za wystarczający dowód z faktury wystawionej za te usługi, nie podzielając stanowiska pozwanego, iż sama faktura nie świadczy o wykonaniu usługi. Twierdzenia te,

w ocenie Sądu, stanowią jedynie przejaw taktyki procesowej, nie mając potwierdzenia w całokształcie okoliczności sprawy, jak również zasadach doświadczenia życiowego. Oczywistym jest bowiem, że zniszczony pojazd musiał być odholowany, jak i to, że droga, na której miał miejsce wypadek musiała zostać posprzątnięta, a okoliczność tę faktura przedstawiona przez powódkę jedynie potwierdza.

Sąd oddalił natomiast wniosek pełnomocnika pozwanego o powołanie biegłego, który miał ustalić ceny obowiązujące w miejscu wypadku za holowanie i uprzątnięcie autostrady. Koszt poniesiony w tym zakresie przez powódkę, został wykazany poprzez złożenie przez nią faktury, tym samym stanowi on realną szkodę przez nią poniesioną. Jednocześnie brak jest podstaw do twierdzenia, że kwota wskazana w fakturze za holowanie i uprzątnięcie autostrady jest zawyżona.

Okoliczności sprawy wskazują, iż procedura holowania pojazdu i uprzątnięcia drogi przebiegła w sposób standardowy, odpowiedni dla działania niemieckich służb. Powódka nie miała przy tym wpływu na ich działania. Powołanie biegłego, o którego wnosił pozwany, prowadziłyby natomiast w ocenie Sądu jedynie do nieuzasadnionego wydłużenia postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpatrywanej sprawie Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie na gruncie prawa niemieckiego. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 11 lipca 2007 roku dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych do zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego prawem właściwym jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda, niezależnie od tego,

w jakim państwie miało miejsce zdarzenie powodujące szkodę, oraz niezależnie od tego,

w jakim państwie lub państwach występują skutki pośrednie tego zdarzenia. Mając na uwadze, że szkoda w niniejszej sprawie powstała na terytorium Republiki Federalnej Niemiec, prawo tego państwa uznać należało za właściwe dla rozpoznania sporu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności, o czym świadczy okoliczność wypłacenia na rzecz powódki odszkodowania, w związku ze szkodą jaką poniosła na samochodzie, który uległ zniszczeniu w trakcie przedmiotowego wypadku. Strona pozwana podniosła natomiast zarzut nieudowodnienia przez powódkę zniszczenia przewożonej przez nią odzieży, jak i jej wartości, wskazywała także, na zbyt wygórowany koszt rzekomego holowania i sprzątnięcia autostrady, co do których wyraziła także wątpliwość, czy zostały one zrealizowane.

Ogólną zasadę odpowiedzialności za powstałą szkodę określa w prawie niemieckim

§ 823 ust. 1 kodeksu cywilnego ((...)), w myśl którego kto umyślnie lub na skutek niedbalstwa bezprawnie naruszył dobra innej osoby – życie, ciało, zdrowie, własność, wolność lub inne prawo osoby trzeciej, odpowiada za wynikające z tego szkody. Odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego, za szkody powstałe w związku z jego użytkowaniem, reguluje natomiast § 7 kodeksu drogowego (StVG), w myśl którego posiadacz taki odpowiada za wszystkie szkody, które powstały w związku z eksploatacją pojazdu. Zgodnie z § 249 ust. 1 (...) naprawienie szkody następuje przez przywrócenie stanu poprzedniego. Naprawienie szkody na podstawie powołanego przepisu obejmuje wszelkie koszty związane z przywróceniem stanu poprzedniego. Wskazać w tym miejscu należy, że § 8 ust. 3 StVG wyłącza odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego na podstawie § 7 StVG, w zakresie odpowiedzialności za szkody w rzeczach przewożonych przez pojazd lub przyczepę, za wyjątkiem rzeczy, które ma na sobie lub wiezie ze sobą przewożona osoba.

W orzecznictwie sądów niemieckich wskazuje się jednak, że do rzeczy, które „ma na sobie lub wiezie ze sobą przewożona osoba” zalicza się między innymi walizki, torby podróżne, narty, przenośne radioodbiorniki, a także produkty żywnościowe wiezione na targ, wówczas gdy rzeczy te są wiezione do tego samego co on miejsca przeznaczenia. Nawet jeśli jednak uznać, iż odpowiedzialność sprawcy wypadku, a co za tym idzie – ubezpieczyciela, za zniszczone rzeczy przewożone przez powódkę nie kształtuje się na zasadzie ryzyka, odpowiedzialność ta będzie istniała na gruncie ogólnej zasady wyrażonej w § 823 ust. 1 (...).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że strona pozwana nie kwestionowała samej zasady swojej odpowiedzialności, którą ponosi jako ubezpieczyciel za szkodę, którą wyrządził ubezpieczony. W zakresie podnoszonego przez nią zarzutu nieudowodnienia wysokości jak i zasadności roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie, Sąd uznał, iż zarzut ten jest bezzasadny. Jak bowiem wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, zniszczonym w przedmiotowym wypadku samochodem, powódka przewoziła zakupioną w Wielkiej Brytanii odzież o wartości 1.365 funtów. Poniosła również koszt holowania pojazdu oraz sprzątnięcia autostrady po wypadku. Twierdzenia pozwanego,

iż cena usługi holowania i sprzątnięcia odbiega od cen rynkowych, pomijając okoliczność, że

w ocenie Sądu są one bezpodstawne, nie mają znaczenia, ponieważ powódki poniosła określony koszt, składający się na doznaną przez nią szkodę majątkową, jednocześnie nie miała żadnego wpływu na wybór w tym zakresie usługodawcy, który mógłby zaoferować niższą cenę. Sytuacja jaka powstała w wyniku wypadku, nieznanostwo języka niemieckiego oraz decyzyjność służb niemieckich, uniemożliwiły ingerencje powódki w kształtowanie kosztów przedmiotowych usług. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał roszczenie powódki, co do zasady.

Sąd oddalił jednak roszczenie powódki w zakresie różnicy wynikającej z kursu euro na dzień 19 grudnia 2014 roku, a kursem na dzień wydania wyroku. Zgodnie z § 244 pkt 2 (...) przeliczenie waluty następuje według kursu wymiany właściwego dla miejsca płatności z dnia zapłaty. Za dzień taki Sąd uznał dzień wydania wyroku, tym samym do obliczenia wysokości zasądzanego świadczenia przyjął kurs euro z dnia 21 kwietnia 2016 roku wynoszący 4, (...) złotego zgodnie z tabelą Narodowego Banku Polskiego nr (...) z dnia 2016-04-21.

O obowiązku zapłaty odsetek od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie § 247 ust. 1 oraz § 288 ust. 1 (...), zasądzając odsetki od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, tj. 6 listopada 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, mając na uwadze, iż powódka wygrała w 85 %. Zasądzona przez Sąd kwota 9.193,47 złotych stanowi bowiem 85 % całości dochodzonego przez powódkę roszczenia w wysokości 10.746 złotych.

O zasądzeniu w pkt 3 i 4 na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwot wydatkowanych na wynagrodzenie biegłych nie uiszczonych przez strony w toku postępowania oraz nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, z uwagi na zwolnienie powódki od kosztów sądowych, Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosując zasadę stosunkowego rozdzielania kosztów wyrażoną w art. 100 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone na rzecz powoda koszty składają się: 30 złotych opłaty sądowej od pozwu, 180 złotych wynagrodzenia pełnomocnika powoda oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.